

Soltan ABBAS

Şuşada yazılan şeirlər

İsa bulağı

Qışda mülayimdi, yayda buz kimi,
Duman tək dərəyə səpilən bulaq.
Durudur, təmizdir, saf ürək kimi,
Hər gün gözlərindən öpülən bulaq.

Düşər yamaqlara gümüş iz kimi,
Gəzər dodaqlarda şirin söz kimi,
Yalayar qayanı daşı duz kimi,
Gül olub çəmənə səpilən bulaq.

Coşub çağlamağa ərinməyibdi,
Çaya qovuşmağa sürünməyibdi,
Pislərin gözüne görünməyibdi,
Yaxşılar gözüylə tapılan bulaq.

*“Bu yerdə kim nəğmə oxumursa,
o, şuşalı deyildir”.*
Sergey Yesenin.

Qarlı qış köçünü çəkməyib hələ,
Yaz gəlib güneydə xalı toxuyur.
Təkcə insanlar yox, adi daş belə,
Min ildir bu yerdə nəğmə oxuyur.

Yaşıl budaqlarda zərif puçurlar,
Şeirli dodaqdır, təptəzə səsdır.

Səslər qanadlanıb quş tək uçarlar,
Bir bulaq nəğməsi bir elə bəsdır.

Qədim Cıdır düzü - mahnı kitabı,
Onun notlarıdır - güllər, çiçəklər.
Sidqilə ovcunda sıxsan torpağı,
Musiqi süzülər, nəğmə çiçəklər.

Üzeyir nəfəsi, Cabbar avazı
Hopar iliyinə bir udum mehlə.
Bu yerdə əbədi musiqi yazı,
Musiqi baharı bəxş olub elə.

Natəvan bulağı həzindən həzin,
Qarqarın nəfəsi süd ağılığında.
Vaqif türbəsiylə yanaşı duysan,
Duyarsan səsinə ucalığım da.

Qarlı qış köçünü çəkməyib hələ,
Yaz gəlib bu yerdə xalı toxuyur.
Təkcə insanlar yox, adi daş belə
Min il, milyon ildir nəğmə oxuyur.

Natəvan bulağı

Şəhərin qoynundan dağın təkindən
Saxsı borularla süzülüb gəlir.
Sanki dağdan deyil, təmiz ürəkdən
Şirin nəğmə, söz olub gəlir.

Torpağa yaşıl don biçib suyundan,
Oğlanlar başından qız seçib gedib.
Lermontov, Yesenin içib suyundan,
Şuşanın hüsnünə söz qoşub gedib.

Əvvəllər tək olub indi nə qədər,
Bulaq nəvəsi var çiçək tökümlü.
Yaşayır illəri gözündə sehr,
Bir şair ömrünün davamı kimi.

Ucalıqdan bir düz keçər

Ucalıqdan bir düz keçər,
Girişində el qayğılı bir məqbərə.
Sağı yoxuş, solu dərə,
Önü uçqun-daş mənzerə,
Gedər bu düz, gedər, gedər

Daş üstündən

Daşaltıya enər birdən
Dodaqlayar Qarqarımı – misrimi o,

İtiləyər qəzəbimi, hirsimi o.
Sonra qalxıb
Qarlı Kirsə dönər birdən.
Qılıncılaşıb qəsbkarın-
Şah Qacarın boğazında dinər birdən.

Qanlı illər düşər yada,
Qalib ellər düşər yada.
Nə yaxşı ki, Eldarlar var bu dünyada,
Eldarlarla bir sırada
Şairlər var bu dünyada.

II

Ucalıqda bir düz yaşar,
Nəhəng əlvən xalı kimi,
Simurqların yol kimi.
Naxışları - açan güllər.
Açan güllər-
Xan qızının söz butası,
Cabbarımın səs çaları,
Səb butası!
Musiqimin Koroğlu tək
Mərd atası-
Üzeyir bəy nəğməsinin
Yanar gözü, not varacağı,
Not yazısı...

III

Ucalıqdan bir düz keçər,
Qatar-qatar durna keçər,
Xəyalımdan bir qız keçər,
Tənha keçər, yalqız keçər.
Səmt alar bir məzar sarı,
Bilinməz ki, dönər haçan.
Gedər, gedər Vaqifimin
Torpağına, ruhunacan.

IV

Ucalıqdan bir düz keçər-
Tariximə qızıl xətlə
Nəqş olunan
Əcdadımın hünər düzü,
Yarış düzü.
Bu gün yenə sevənlərin
Peyman yeri, görüş düzü,
İbrət düzü.

Kəlbəcərdə yazılan şeirlər

Qaynar dağ

Zirvələrdən ovxarlanıb
Daş tökülür, Yaş tökülür.

Hər qayanın “gözlərindən”
Tökülən yaş, yavaş-yavaş
Axıb gedir ömrümüzün ahəngi tək,
On əsirdir qaynayır dağ, əriyir dağ.
Öz ömrünü ərindir ki, biz yaşayaq.
Yox, ərimir, ucalır dağ,
Xəstəlikdən öc alır dağ.
Sağalanda, yeriyəndə xəstələri-
Yeriyir dağ.
O, dağ deyil, qəhrəmandır,
Düşündəki lalələri
Qızıl ulduz.
O dağ deyil, təbiətin
Dağ geyimli Loğmanıdır.
Kəklikotu, qantəpəri,
İsti suyu dərmanıdır,-
mərzələrin.
Bir dağ kimi öz yerində
Saya bilmir –
Neçə-neçə dağ içində
Dağ olsa da,
Zirvələri ovxarlanıb dağılsa da-
Günü-gündən zirvələnin.
Deyirlər ki, yer əvvəllər
Qaynar olub, yanar olub...
Baxa-baxa düşünürəm:
Bəlkə onun bir parçası hələ qalıb.

Dəli dağda

Gözəlliklə çıxdım yola,
Dərə keçdim, dağlar aşdım,
Zirvələri qalxa-qalxa,
Təpələrdən uzaqlaşdım.
Ucaldıqca ucaldı dağ,
“Sərt daşlara dözmür ayaq”*
Oba gördüm çıraq-çıraq,
Qonaq qaldım, qonaqlaşdım.
Qayalarda xına gördüm,
Şimşəkləri sınan gördüm,
Ağbirçəkli ana gördüm
At belində - qoçaqlaşdım.
Duman endi, göy arandı.
Göy qurşağı doğdu, yandı,
Bulaq axdı, gül darandı,
Baxıb, baxıb bulaqlaşdım.
Külək, duman, dolu, yağış...
Baharmıdır, yoxsa ki, qış?!
Bir torpaqda dörd cür naxış-
Dörd fəsilə qucaqlaşdım.

27.07.1969